

[Sundhedsministeren]

Et par ordførere, både fru Birgitte Husmark og hr. Duetoft, var inde på den betragtning, der er i fremsættelsestalen om overforbrug. Det er jo en generel betragtning, når man taler om dette, at folk selv skal betale noget. Men gælder den overhovedet i forbindelse med insulin, er der så blevet spurgt. Er det da ikke helt forkert? For man kan ikke overforbruge insulin i den forstand.

Grunden til, at det er taget med, er, at der sandelig også på dette område er mulighed for overforbrug; ikke hos den enkelte selv, men jeg vil gerne nævne et par eksempler.

Det har jo hidtil været sådan, at det, vi populært kalder gammelmandssukkersyge, er noget, man først og fremmest har prøvet at leve med, om jeg så må sige – uden at tage medicin, men gennem en rigtig levevis. Man kan med rette, synes jeg, være bekymret for, at man gennem dette, at man får gratis insulin, i højere grad går over til medicinering.

En anden risiko, der klart foreligger, er selvfølgelig dette, at der, når det er gratis, ikke vil være det samme incitament til, at man er omhyggelig med sit indkøb af insulin, det vil sige, at man også har det liggende alle mulige andre steder, fordi det er meget rart at have det liggende dér, hvor man nu skal hen, i sommerhuset, eller hvor det nu er.

Dér, hvor jeg sundhedspolitisk måske er en smule bekymret – altså ud over dette med prisen og pengene – er i forhold til det, man kalder gammelmandssukkersyge. For der er jo ikke noget vundet ved, at man, når det gælder tilstande, som man godt kan leve med på anden måde end ved hjælp af medicin, absolut skal have medicin, selv om man egentlig godt kunne undvære den.

Torben Lund (S):

Med hensyn til ikrafttrædelsestidspunktet skal jeg blot sige, at det er rigtigt, at der ikke i beslutningsforslaget stod angivet noget direkte ønsket ikrafttrædelsestidspunkt, men hvis ministeren var i tvivl om, hvilket ikrafttrædelsestidspunkt man skulle vælge, kunne man jo have løftet telefonrøret. Man kunne have spurgt forslagsstillerne, om de havde noget ønske om et ikrafttrædelsestidspunkt. Jeg synes, det er mærkeligt, at man laver en bestemmelse om, at ikrafttrædelsestidspunktet fastsættes af sundhedsministeren. Vi kunne have undgået den

diskussion, hvis ministeriet havde ofret et par kroner på telefonen og havde ringet over og spurgt: Hvornår vil I gerne have det her træder i kraft, sådan at vi kan fremsætte lovforslaget korrekt? Men det har man altså ikke gjort.

Det andet, jeg vil sige, er til hr. Jørgen Winther, der talte om dette med en bestemt sygdom, der nu forskelsbehandles. Det kan man selvfølgelig godt sige, men som det også fremgik af beslutningsforslagets bemærkninger i sin tid, så vi egentlig gerne, at man kunne komme til at give 100 pct. tilskud til al absolut livsvigtig medicin. Når vi har været nødt til at afgrænse det til insulin, er det jo netop, fordi man har advaret om nogle misbrugsmuligheder, som ikke foreligger, når det gælder insulin. Her kan man i hvert fald være sikker på, at det kun bliver dem, der absolut har brug for insulinen – og i det omfang de har brug for insulinen – der rent faktisk også bruger den. Derfor er det endt med, at det alene er insulinen, der foreslås 100 pct. tilskud til.

Kirsten Lee (RV):

For nu at forstå, hvad det er, Socialdemokratiet pønser på, kunne vi godt tænke os at vide, hr. Torben Lund: Hvad er egentlig livsvigtig medicin? Kunne vi ikke godt få en definition af det udtryk?

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Jeg har netop forklaret, hvorfor vi har afgrænset det til insulin. Det er, fordi det er kolossalt svært at afgrænse de andre områder, og det er kolossalt svært at finde nogle områder, hvor den pågældende medicin ikke kan gå hen og blive misbrugt. Dér er vi sikre med insulinen, og derfor har vi taget insulinen. Her er der i hvert fald tale om absolut livsvigtig medicin, og der er ikke tale om nogen misbrugsmuligheder. Så vi er ganske godt tilfredse med, at det er endt på insulinen.

Duetoft (CD):

Jeg vil godt starte med at sige, at vi altså stadig væk stemmer imod lovforslaget – sådan at det ikke bliver misforstået. Men det er den mere generelle diskussion med udgangspunkt i fremsættelsestalen, jeg godt vil ofre et par ord på, samtidig med at jeg vil takke ministeren for svaret.